

[Rager.]

til at skruer Udviklingen tilbage, og som betyder Reaktion paa mange Omraader. Det har ogsaa vist sig her.

En Diskussion om, hvorvidt Valutaloven bør forlænges eller ej, er ørkesløs, for selv de, der ikke vil tage Medansvaret for den, ja, selv de, der maaske tordner imod den, vilde ikke i Øjeblikket, hvis Ansvaret hvilede alene paa dem, tvivle om, at en Forlængelse maatte til. Det bliver da ogsaa rigtigt nu, at særlig det valutariske Hensyn bliver afgørende, medens det handelspolitiske og det beskæftigelsesmæssige ved Tidernes Ugunst kommer til at træde mere i Baggrunden. Det har ogsaa vist sig, at i Diskussionen i Dag har det i første Række været den valutariske Side af Sagen, der har interesseret.

Naar man altsaa maa formode, at den højtærede Handelsminister ved at anvende denne Lov i den Udstrækning, det bliver nødvendigt, vil være i Stand til at holde det valutariske i Orden, saa rejser der sig straks det Sidespørgsmaal: Vil det saa ikke være muligt i en ikke for fjern Fremtid igen at nedsætte Diskontoen? Diskontoforhøjelserne skulde netop i første Række hindre, at der blev stillet for store Krav til Bankerne med Hensyn til Betaling af Import. I det Øjeblik dette begrænses, vil det maaske være muligt at faa Diskontoen lettet noget igen. For de indenlandske Kunders Vedkommende vil Bankerne altid være i Stand til at rationere den Kapital, der er til Raadighed, men det vil betyde en Lettelse for hele Erhvervslivet, hvis den Kapital, der arbejdes med, bliver saa billig som muligt. Jeg er ikke tilstrækkelig inde i Nationalbankens Forhold og andre Ting, der kan spille ind paa dette Omraade, men det skulde glæde mig, om jeg kunde faa et Svar, der i hvert Fald antyder, at en Diskontonedsættelse ikke skulde høre til det urimelige, naar denne Lov staar til Handelsministerens Disposition.

Hvordan er det nu ellers med det valutariske? Jeg vil for mit Vedkommende gerne sige, at det, som er meget afgørende ved en Valutas Værdi, er ved Siden af dens absolutte Værdi ogsaa det, at den er rolig. En svingende Valuta er kun til Glæde for Spekulanterne og til Uro for Erhvervslivet.

I øvrigt er det saadan, at naar et Lands Valuta har forladt Guldets, naar det er Papiromønten, der er sat i Stedet, saa maa denne udnyttes med det Formaal at bidrage til, at der kan leves og virkes i det paagældende Samfund, uden at dette føres ud i Tilstande, som bevirker kolossale Krav om forøgede

Lønninger, vanvittige Prisstigninger med tilsvarende fortsat Valutafald og med det nære Endemaal: Afgrunden.

Naar jeg bruger disse rigtige Ord, pynter jeg mig i Virkeligheden med laante Fjer, og jeg henviser her ærede Medlemmer, der ønsker i øvrigt at se, hvilke Bemærkninger der var knyttet til disse rigtige Ord, til det ærede Medlem Hr. Krag's Tale, der findes i Folketingets Forhandlinger for 1932—33 Sp. 3459—60; de fremkom dengang, da man havde vedtaget at følge Sterling med en Kurs paa 22,40, og dengang da man havde staaet over for et fortsat Prisfald, som man i det danske Samfunds Interesse standsede ved at notere denne Kurs og notere den i Forhold til Sterling.

Det forekommer mig, at naar man paa det Tidspunkt skulde knytte den danske Krone til nogen anden Mønt, vilde det være naturligt at knytte den til Sterling, ikke alene, fordi Sterling er den Mønt, i hvilken vor Landbrugseksporert hovedsagelig sælges, men ogsaa, fordi det britiske Rige vel er den økonomiske Union i Verden, der, selv om den maatte forlade Guldet i 1931, dog har de største og solideste økonomiske Resourcer, der vil slaa til i enhver Tid. Dernæst kunde man ogsaa trygt gøre det, fordi der ikke vil findes nogen Nation i Verden med en saadan Handelskultur og saa høj en Handelsmoral, som netop det britiske Rige har. Men derfra til at følge en Valuta i det Øjeblik, da de, der bestemmer over og regerer over denne Valuta, er kommet i Krig og naturligt maa lade ganske andre Momenter øve Indflydelse ved deres Møntansættelse, Momenter, som de aldrig vilde bruge i Fredstid, er der et langt Spring.

Nu sagde det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen i Dag, at Spørgsmaalet, om en Mønt faldt eller steg, afhænger af, hvad man sammenlignede den med, og jeg forstod, at det ærede Medlem vilde hævde, at fordi man opretholder Noteringen 22,40, vilde man ikke dermed kunne sige, at den danske Mønt faldt. Hvis det ærede Medlem vilde spørge britiske Finansmænd i Øjeblikket, om Sterling i Dag har den Værdi, den havde ved Krigsudbrudet eller ej, vilde de alle sige: Sterling er faldet i Værdi. Bondefangeriff af den Art ligger ikke for Englændere. Der er derfor ikke Tvivl om, at i det Øjeblik vi havde fulgt Sterling, havde vi haft et Fald i den danske Kronens Værdi.

I 1938 importerede vi for ca. 1 624 Mill. Kr., hvoraf godt en Trediedel, 562 Mill. Kr., fra England. Af andre større Importlande nævner jeg Tyskland med 399 Mill. Kr., U. S. A. med 128 Mill. Kr., Sverige